

Publicerad 2013-10-15 14:53 av Elin Ekaterina

Hertiginnan av Ångermanland

I minnet

finns smala fingrar.

Rynkade av år

och darrande av sjukdom.

Där finns ögon,

isande som vinterns vindar

över den frusna Gevsjön —

men så goda, så ödmjuka,

när de sökt mina.

I minnet

finns en hållning.

Oförlåtande ädel,

grym och resolut —

men så ett jämmer av smärta

så snart vi vore två.

Där finns en röst,

en gruvlig ton

som åt genom lemmar

men skars i strupen

när mina armar fångade manken.

Men som Döden minde oss så ofta

att ögon, händer, kropp och stämma

snart är stoft,

fick Barnet Jag

samla tårar,

smeka händer

och vagga oss till sömns.

Du var min mamma.

Min första kärlek.

Efter Dig fanns

evinnerlig tom rymd

och jag skri­der framåt
enbart
i en hopplös dröm
om brunkullorna på källarkullen,

det liv vi alltid sade
att vi skulle ha
i stugan vid tjärnen

och de två ögonparen
mellan vilka all världens apodiktiska fägring
tycktes rymmas.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Elin Ekaterina med Poeter.se id #4211 innehar upphovsrätten